

ШУМЕНСКА

ЖИВЪТЪ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ НАПРЕДЪКЪ НА ГР. ШУМЕНЪ И ОКОЛНОСТЪТА МУ

Редакторъ: Д. РАДЕВЪ

Излиза всѣки прѣстѣпестъ вторникъ и сѣбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦА 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

ОБЯВИ: търговски — 2 лв. кв. см. официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ. — пл. „Ц. Борисъ“. Тел. 140.

брой
182

Едно общо годишно събрание.

Погледъ къмъ миналото и грижи за него.

Археологическото сдружение „Българска старина“ къмъ усилената дейность.

На 13 ноември, т. г., въ гр. Шуменъ, въ салона на общинското управление, къмъ 14½ часа, се състоя общото годишно събрание на споменатото горѣ сдружение. Присѣстваха 27 членове — индивидуални и представляващи разни археологически, културно просвѣтни, стопански и пр. организации отъ Северо-източна България.

Тукъ бѣше и директора на народния музей — г-нъ Д-ръ Ив. Велковъ.

Заседанието започна съ нѣколко вѣжливѣ думи отъ страна на председателя на сдружението — г-нъ Илия Силвѣтриевъ. Последниятъ поиска да се избере бюро, което да ръководи разискванията.

Избраха се: К. Таневъ, бившъ областесъ учил. инспекторъ, за председателъ и П. Давидовъ, бившъ учил. директоръ, за секретаръ.

Секретарятъ на сдружението г-нъ Ив. Молловъ, който е назначенъ малко да приказва а много да мълчи, даде отчетъ за дейността на сдружението за изтеклитъ две години — 1936 и 1937. Много интересни бѣха разсѣжденията на говорещия върху нѣкогашната апатия на българската интелигенция и какъ по силата на нѣщата последната насочва своите погледи отъ преходността на настоящето къмъ вѣжливостта на миналото, което е неизчерпаемъ изворъ за опрѣжване и вѣжбичаване на нашия духъ...

Цѣли 34 години отъ освѣждението ни никой не е правилъ въпросъ за нашитъ старини. Българитъ сякашъ, сѣ изживѣвали романтизмътъ на своята свобода и не имъ оставало време да търсятъ паметници за своята историческостъ. За Плиска, нашата наци-

онална гордостъ, се е знаело само, че известно мѣсто се казва „Сарай ери“, а друго — „Клисе ери“ и нищо повече.

Едва презъ 1899 и 1900 год. се почватъ първитъ разкопки. Първъ Карлъ Шорпилъ съсрѣдоточѣт своето внимание върху Плиска, нашата светиня после идва Успенски и така се създава интереса, който продължава непрекъснато да расте. Презъ 1907 или 1908 година, Юрданъ Господиновъ, учителъ въ градъ Преславъ, съ помощта на ученици, открива Патлейна и така частната инициатива изпреварва държавата.

Презъ 1924 год. у Карлъ Шкарпилъ се поражда идея за запазване на стариниятъ и се поставятъ основитъ на археологическото сдружение „Българска старина“, първоначално съ седалище Варна, но тъй като обектитъ за изучаване и откриване сѣ около Шуменъ, той тава седалище. Днесъ подчерта г-нъ Молловъ, можемъ да се похвалимъ, че обществото е достатъчно отзивчиво, подѣжватъ помощи и се краи къмъ по-резултатно бѣдеще.

Следъ тая кратка историческа на подетитъ инициативи, г-нъ Молловъ прочете отчета на управ. съветъ, изпълненъ съ цифрови данни, които, съжаляваме, не можемъ да предадемъ.

Събранието съ ставане на крака изказа своята почитъ къмъ паметта на покойния почетенъ председател на дружеството — Митрополитъ Симеонъ, ценнитъ напѣтствия и материални помощи на когото сѣ били винаги между първитъ.

Между първитъ дарители е и Н. В. Царя, по нареждането на когото е отпунатъ единъ вагонъ декоративенъ матери-

Виненъ складъ „ЗЛАТНА ЗВЕЗДА“

на Димитъръ Константиновъ

се примѣсти въ собствения си магазинъ въ

ул. „СТЕАФНЪ КАРАДЖА“ — Шуменъ.

Д-ръ Анг. Юрдановъ

премѣсти кабинѣта си до ДРОГЕРИЯ „СИМЕОНОВЪ“.

Д-ръ Никисфоръ Василевъ

СПЕЦИАЛИСТЪ: очни, ушни, носни и гърлени болести — приема болни.

ДО ДРОГЕРИЯ „СИМЕОНОВЪ“.

алъ отъ двореца, Варна, за засаждане. Г-нъ Молловъ не забрави да спомене и за мегалититъ, тия групови недѣлани камъни, които, споредъ сѣщиятъ сѣ свързани съ нашата история.

Окопътъ въ Плиска, въпрѣки нареждането да се пази каквото е, напирѣръ, направеното презъ 1930 г. отъ тогавашния окр. управителъ, г-нъ Вас. Рашковъ, продължавалъ да се руши. Отъ 1926 год. до днесъ сдружението е издало 2 брошури, водачи и илюстровани картички, които се пласирали задоволително и давали доходи. Особена благодарностъ говорившия отпрати къмъ енергичния и неуморимъ касиеръ на сдружението, г-нъ Д. Симеоновъ, който е промѣнилъ хода на сѣщата и е подтикналъ подѣжленията твърде много.

На крайтъ, г-нъ Молловъ, препорѣча да се продължи работата около парка и музея въ Плиска; да се направятъ жилища, помѣщения за групови

посещения и пр.

Последва, чрезъ г-нъ Вес. Хлѣбаровъ, отчета на надзорния съветъ. Всички смѣтки сѣ добре водени. Презъ 1936 год. е имало приходъ крѣгло 55000 лв., а презъ 1937 год. прихода е достигналъ глобалната сума 126,000 лв.

Г-нъ Д. Симеоновъ допълни сведенията за приходитъ и декларира, че до края на текущата година прихода за сѣщата ще надмине 200000 лв.

Думата взе г-нъ д-ръ Ив. Велковъ, които се спрѣ първо върху впечатленията си, които той е ималъ отъ Атина, където, като делегатъ на държавния музей, е взелъ участие въ археологичния юбилей въ грѣцката столица. Много работи, допълни г-нъ Велковъ, сѣ хубавъ примѣръ за насъ, но но величествеността на нашитъ старини и голѣмитъ културни наслоявания въ страната ни сѣ рѣдкостъ. Цѣлиятъ народъ, продължи известния ученъ,

(следва на 4 страница)

СТРАНИЦА НА НАШИТЕ МЛАДИ

Шарль Бодлеръ

Шарль Бодлеръ е французки поетъ (1824—1867) единъ отъ най-големите и значителни представители на символизма и декаденството, високо цененъ като представителъ въ това направление и като неговъ родоначалникъ. Въ рода на Б. е имало редъ душевноболни; Бодлеръ унаследилъ една натура неуравновесена и болезнена. Фактите на биографията му показватъ развите на неговата неврастения и истерии: ранната смъртъ на баща му, второто омъжване на неговата майка, дълбоко оскърбили детето; несполучливата женитба; разрушения животъ средствата на които били отъ крупното наследство, унаследено следъ смъртта на бащата; всевъзможни начини на опиянение, — плодъ на хашиша и опиума, въ които тази аристократически-истънчена, болезнено-чувствена натура търсела забавна, го карали да бѣга отъ пошлостта на тоя свѣтъ, всрѣдъ своите естетични съновидения.

Революцията презъ 1848 година временно е закачила Бодлера, не съ своите социални и политически тежнения, а съ художествените обекти, проявили въ борбата и разрушението. Тази година е интересна за Б. съ издължителни си утопии, за които той се е изразявалъ: „самитъ възпитателни и прекалено смѣшни“. Къмъ всички явления на живота Б. се е отнасялъ преди всичко като естетъ. Робеспьера той е ценилъ само за „нѣколко красиви фрази“ — казани за тия явлениа. Съ произвѣденията си Б. е обичалъ да мистифицира уклончивите аристократи, въжеждайки ужасни разкази за своите изключителни пороци и извратени чувства. Той се е отстранявалъ отъ всѣко естествено и нормално проявление и не напразно Т. Гьоте е причислялъ него къмъ вида на тия хора, за които маниерничането е тѣхна втора природа и въ които простотата на реалността се явяватъ ефактирани. Ако прибавимъ къмъ тия качества и прославления „дендизъмъ“ на Бодлера, то ще се получи пълния образъ на тоя естетъ. Той умрялъ въ тежка болестъ и безаностъ; смъртта е дошла следъ дълга агония.

Най-хубаво изъ неговите произведения „Les fleurs du mal“. „Цѣтя на злото“ (1857) е сборникъ лирически стихотворения, които декадентите считатъ за свое „евангелие“ — картини на порока озарени отъ зловещия феериченъ свѣтъ; извращение на човѣшката природа; раждането на искусственно поддържания боленъ животъ въ голѣмитъ градове. Всичко това може да бѣде най-хубаво изражение на душавното настроение на декадентската интеллигенция, която се вмѣква въ срѣдата на голѣмитъ интереси въ аристократическото

Взематъ си сбогомъ!..

Ей! И зима ще бѣде. . . .
Непивенъ вѣтръ снага про-
ири между зърнитѣ и съ-
ухрени тукъ, тамъ вече листа на
дърветата.

Полетатъ ли члѣта на слънцето,
милватъ съ блѣда, болна свѣтлина
сетниѣ цѣлчегъ на есенята! Мил-
ватъ з м т и м ъ ж г залиняните
грѣви.

Ластовиците — черни, малки, безъ
шоба сжще тва съ блѣснали, като
юлирано гърбове и матово-бѣли
коремчета, обикалятъ надъ покриви,
обикалятъ старитѣ гнѣзда. . . . Взематъ
си сбогомъ съ родината.

Лена седи въ малката цѣтна
градинка. Гледа ластовиците, гледа
лениво пжтующите паяджини. . . и
въ душата ѝ доплува, като миражъ
надъ хоризонта единствения нейнъ
споменъ. Той всѣкога завладява
съзнанието ѝ все съ една и сжща
болка. . . . както, когато се сбогува-
ше! Бѣше преди десетъ есени — пакъ
летѣха ластовици, пакъ тѣй бавно,
лениво пжтуваха паяджини? Сбогува-
се и отъ тогава все чакаше. Кого,
защо? — Едва се запигваше! Бѣше
ѝ обещано и тя чакаше завръщане.
Чакаше да изгрѣе пакъ пролѣтъ. . .
Тя не помни пролѣтъ.

Ластовиците издаватъ кжси, не-
опредѣлени звукове. Летятъ низко,
почти по самата площъ на градин-
ката. Гонятъ се по алеитѣ, всрѣдъ
фигуритѣ цѣтя и правятъ разни
фѣкуси изъ въздуха.

Тѣ искатъ да запомнятъ градин-
ката, родината, кривата форма на
аквариума. Спускатъ се съ стрѣвъ
върху перерудките, мушкетитѣ — на-
лпватъ една, две, три. Изчуролкватъ
весело, политнатъ къмъ аквариума,
все хвърчащи, едва се не гмурнатъ,
въ водата, въ бързината си, и
търгави и игриви, тѣ не правятъ
такива грѣшки — само погледятъ
малкото си нѣжко ключче и ш ѣке,
въ водата и пакъ се подгонватъ,
като че ли се плѣззатъ изъ алеитѣ
и всрѣдъ фигуритѣ цѣтя.

Утре не ще бѣдатъ тукъ!

Тѣ си взематъ сбогомъ!

И ще отлитнатъ за друга слънце
за земя, коя о ще стане тѣхна нова
родина и пакъ тѣй весели ще бѣ-
латъ тамъ. . . .

Лена ги гледа, безъ тѣга безъ
радостъ. Зима сж за нея всичките
дни. Ще отлитнатъ ластовиците и
зима ще дойде. . . .

Пролѣтъ нивга не ще настане

В. Л.

общество, интеллигенция, която по-
свѣто класово происхождение, по-
своитѣ вкусове и възпитание не
може да се д пълни тамъ и съ
устата на Бодлера произнася оп-
ияниенето като единствено спаси-
телно прибѣжище въ свѣта. Въ
друга своя книга (Les paradis
artificiels, opium et has hisch)
— 1869 Б. се явява като поетъ на
опиянението и провежда тая идея
че „вѣнците въ действителностъ
сжществуватъ въ мечтитѣ и съно-
виденията“.

Въ историята на всемирната по-
езия, Шарль Бодлеръ е останалъ
като мощенъ, анатемосанъ пмет-
никъ на човѣшкото израждане и
порока, и зовъ за борба за коренно
преустройство на живота.

Блѣдъ

ЖИВОТЪ!..

Къмъ заходъ кървавъ слънцето клони.
Изчезва брѣгътъ далечъ — едва сгрѣнъ,
Въ играта сънна на разбудени вълни
Роди се бѣсенъ и нестихващъ ураганъ.

И мракъ и вѣтръ гони ладията малка,
Лети вълна възседнала вълна
Д г нва и залива я. Игралка
Смѣшна тѣ гонятъ я и търсятъ я в'ясшета

Ето вѣсти се, чезне. . . потѣва
Вълна грабна — отхвърли я вещо.
Ей и друга — блѣска я, огъва. . .
Смѣйки се диво и зловещо.

Глухо и морно плушатъ греблата
Напредъ, напредъ ладията лети.
Вълни блѣска въ назадъ въ тѣмната
Но все напредъ и напредъ тя върви.

И ето я вече тамъ — на брѣгътъ
П. чива сладко подъ лезурний сводъ
Морето — това е житейский ми пжтъ
Въ него потѣвамъ. . . изплавамъ — животъ!.

Хр. К. Т.

РАБОТНИКЪ

При изрѣва на слънцето се сѣпвашъ

И трѣскаво обличашъ се за мигъ,

Часовникътъ отиѣрва 7 точно —

Градътъ показва своя дневенъ ликъ.

Ти бързашъ незакусилъ, може би,

Подире ти пристѣпва нищетата.

Сирената безжалостно тръби.

Зове трудътъ, машинитѣ, длетата. . .

Понѣкога пестимъ ти отъ обѣда.

Прегрѣбенъ надъ машината млчашъ

И никой не признава, че творимъ!

Минаватъ месеци, нерадостни години

И нѣкой день една звезда

Ще полѣти отъ небесата сини. . .

Безшумно къмъ майката земя. . .

Ти бѣше твърдъ въ живота въвъ борбата

И смѣло ще погледнешъ на смъртта,

Като те отнася въ небесата.

Заклучила съсъ ключа на сждбата

Студенъ протестъ на твоята уста. . .

ЗА ХЛѢБА

Едва навършило десетата година —

Останало само безъ майка и роднина

За винаги се то съ уроците прости. . .

Немало и недрога изъ шумнитѣ тѣпни

Изъ срѣднатаго. . . . Личето му печалѣ бѣ,

Мечтитѣ му разбити. . . . какъ гледаше ме

Въ очи му насълзени катъ глухи небеса

Личѣше добротата и вѣчната тѣга. . .

То нѣкога застало до тѣмнитѣ жгли. . .

Бѣ мракъ непрогледни и въ злоститѣ

ротѣгаше ржка си и шепнѣше безгласъ:

— За хлѣба, господине! Смили се въ тоя

чазъ!

Така се дни редѣха единъ следъ другъ

Животътъ бѣше грозенъ и сѣкашъ че

Гнѣвеше се безспирно надъ бедното дете

И всѣки день лопѣше мучистото сърдце. . .

Но есенята измина и зима приближи.

„Кжде ли ще ношувамъ?“ Въ мигъ съзъ

Отчаяно поклати глава и продължи:

„За хлѣба днеска трѣбватъ. . . да, хиляди

лжжи!

Л. М. Щервъ,
Варна

Въ храма на въздържанието

(Вместо отговоръ съ фактична реалностъ)

Въ храма на въздържанието
рѣше смутъ и тревога. Всичко
шушнѣха, че „сатанайлъ лукавостъ“
изнесълъ факти отъ хода на
вото свещенодействие въ печенѣще
чрезъ в. „Шум. поща“ въ 176 брѣмѣ
На амвона се качиха свещенитѣ
първожреци и грѣмна въ напастъ
ната идеалистическа мъгла (та чѣстѣ
е твърде гжста тамъ) тържественъ
анатема: че всичко казано въ тѣхна
вестникъ е злословие отъ лукавотв
го, или, като се сжди отъ извѣ
н ѣта на в. „Ш. гласъ“ това е лж
жа.

Но тѣй катъ, „Сатанайлъ лука-
ваго“ се служилъ съ ангелска душъ
б зобидна мисль, творчески
и идеенъ дългъ, ще каже на ои
ва, което е казано въ вестникъ, на
то нѣма нищо сжщественно въ сво
го съдържание съ посочената
писка (а не ен рафиле — въ
чуждиците!) че то е само една
кларация за козто първожреци
ж поздравени най-търчено,
уви! — Кое то тѣ съ своето съ
ние никогъ нѣма да изпълнятъ,
щото: Като давящъ за слава,
се улвиха само за израза „не
говорни решения“, като извѣ
малко изразяващъ фактически
състояние на нѣщата, а забравя
„душевени реакции и прояви“, „т
лерантностъ“ и най-важно „коп
алностъ“ и излѣгхеме не ний, а
ужъ като трезвѣщи общество
— съ красивитѣ си обещания, а
съ своитѣ дѣла; защото: че
прѣсенъ спомена въ нѣкой,
опита на „трѣвѣшитѣ“ за. . .
И какво сле ва отъ туй? — Ш
каже после, ако се наложѣ
ще се наже много по-усно и
кретно — фактически

Трезвѣщи

Младежи, следете редовно
всѣки вторникъ „страница
на нашитѣ млади“.

лсчи, акумолатори, апаратни батери, динамо машини,

ЕДНО ОБЩО ГОДИШНО СЪБРАНИЕ

по тебъ къмъ миналото и грижи за него

Археологическото сдружение „Българска старина“ къмъ усиленъ дейностъ.

(продължение отъ 1 стр.)

трѣбва да мине презъ старинитѣ, за да почувствува мощьта на българина и спотаения вопѣлъ на нашитѣ праотци. Шуменъ, като исторически центъръ на първото българско царство, трѣбва да стане центъръ за изучаване на последното. Наложително е тука да се издигне музей и народна библиотека, които да станатъ като фаръ на нашата начална историчностъ. Събраието съ аklamация прие за почетни членове двамата извънредно много заслужили за издирване на нашитѣ старини, г-нъ Карлъ Шкорпилъ и Рафаилъ Поповъ, предложени отъ г-нъ Ив. Молловъ съ кратки бележки за дейността имъ—първиятъ въ Плиска, а вториятъ—въ Мадара. Р. Поповъ, като младъ учителъ въ Шуменъ, съ 22 часа седмично, е намиралъ време да се рови въ Мадарската пещера и да открие маса ценни антични материали. Повдигна се въпросъ за бавното процедиране относно отчуждението на частнитѣ имоти въ вътрешния градъ на старинитѣ въ Преславъ, което бавене става причина за унищожение на множество старинни предмети. Направиха се и упрѣци изобщо за мудността, която се проявява около последнитѣ старини. Г-нъ Юрд. Господиновъ, който се отличава съ личната си отдаденостъ и като ревностенъ деятель въ разглежданата областъ, оправда направенитѣ упрѣци съ изразено незадоволство отъ голѣмата незаинтересуваностъ на мѣстоото население и нѣкои фактори.

Нѣколкото резолюции, които се взеха, бѣха завършека на работата.

Стана изборъ за управителни тѣла. Старитѣ, изпитанитѣ деятели, се преизбраха.

Членоветѣ се разотидоха при повишенъ интересъ.

М. Пенковъ.

Хроника

Управата на читалищното кино съ голѣми жерви минава дѣстви най-блѣзъшата и ѣмски киноапаратура КЛАН ФИЛМЪ—който направи сензация на миналото парижко изложение, и получи първа награда. Този изпитанъ апаратъ дава звукова пълноа и приятна мекота на тона. Този ще бже най-новото за шуменъ.

Новия апаратъ ще дава възможностъ на широката публика да разбере всѣка една дума произнесена отъ артиста.

Тона и картината на Читалищното кино ще се допълватъ по единъ идеаленъ начинъ. Проектируения апаратъ—Клафнфилмъ—ще дава почти слънчева свѣтлина.

Нѣма да има затъмнени обекти и разлети изображения. Читалищното кино се снабди съ екранъ цѣлѣягъ построенъ отъ кристали и се нарича—ВЪЛШЕБЕНЪ ЕКРАНЪ—който освенъ дето ще дава идеални ясни картини, но ще даде възможностъ да се гледа еднакво добре отъ всички точки на зрителната зала. Тия дни очаквайте откриването му.

Учителския съветъ при Шуменското първоначално училище „П. Димѣвъ“ благодари на господина Михаилъ Кубадиновъ, за подаренитѣ отъ него 200 лв. за беднитѣ ученици, послучай 6 мес. отъ смъртта на съпругата ми Мария.

Богъ да я прости!

Театъръ „Одеонъ“ започна представления а си въ точно оредѣлено време както следва: дневни: 4 часа и 15 м. — вечерни: 8 часа и 30 минути. Звънцитѣ въ театъра сж замѣнени съ ГОНГЪ който бие 10 мин. преди почването на представлението и точно преди почването. Отъ понеделникъ „ОДЕОНЪ“ представя приятния цвѣтенъ филмъ „Танцуващиятъ пиратъ“.

Филма е изпълненъ съ красиви „вилсъ“ и „степъ“ танци.

Учителскиятъ съветъ при II Шуменска народна прогимназия „Панайотъ Воловъ“ изказва благодарностъ на Г.Г. Здравко Стояновъ учителъ и д-ръ Стояновъ-зжболѣкаръ, за подаренитѣ отъ тѣхъ 3 чифта обуща на бедни ученици при прогимназията, за поменъ по случай 1 година отъ смъртта на покойниятъ имъ баща.

Настоятелството на мѣстния клонъ отъ Дружеството „Червенъ Кръстъ“ благодари най-сърдечно на слѣднитѣ учереждения и лица които подариха суми послучай Дружествения празникъ.

Бърл. Пивоварно Д-во—1000 лв. Народния представителъ Илия Радевъ—500 лв. Шуменска Популярна банка, Съединенитѣ Тютюнери Фабрики, Петъръ Тодоровъ. Маранда по 200 лв. Б. Бояджиянъ, и Н. Бежерано по 150 лв. Банка Българ-

Скъпна вестъ

Съ горѣща болка на душата съобщаваме на роднини, приятели и познати, че на 9 т. м. сутринтъ е починалъ запно нашия милъ племенникъ и братовчедъ

АНТОНЪ АНГЕЛЪ ИЛИЕВЪ

ПОДПОРУЧИКЪ-ТРУДОВАКЪ

24 год. родомъ отъ гр. Шуменъ — далечъ отъ роденъ нѣтъ

Коварната смъртъ изтрѣгна отъ башинното огнище и родителска безгранична любовъ единъ съ необикновена интелигентностъ, доброта и нежностъ младежъ — единственъ синъ, а отъ казармата — единъ преданъ на службата офицеръ, на когото отечеството бѣ култъ, храмъ, предъ който свещенодействуваше.

Тонко, като се прекланяме предъ свѣтлата ти память и прѣсенъ гробъ, отрупанъ съ хризантеми и облѣтъ съ сѣзвитѣ на родители и роднини, ние молимъ всемогѣщия Богъ да даде сили на нещастнитѣ ти родители и вѣчно скръбяща по тебъ сестричка, за да могатъ да понесатъ съ християнско примирение удара на сждбата. А всички ние никогда нѣма да забравимъ споменитѣ отъ твоя чистъ и красивъ животъ, нито пъкъ ще престанемъ да тжжимъ, че ти тѣяраго се пресели въ селенията на вѣчния покой.

Лека ти прѣстъ!

гр. София, ноември 1938 г.

ОПЕЧАЛЕНИ: Семейство: Дочка и Панайотъ Нови; Мария и Иванъ Мушафови; Дечка и Цвѣтко Петрови; Димитрина и Блестанъ Божковски; — вуйчо: Радъ Тончевъ; — братовчеди: Золница П. Пирева и Стефанъ Маринковъ.

Читалище „НАПРЕДЪКЪ“ — Шуменъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 9

гр. Шуменъ, 2 Ноември 1938 година

Обявява се на ите, еующитъ, че на 12 Декември т. г. въ Шуменското Облостно Дначно Управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ читалищния дюкянъ, на хдищъ се подъ самото читалище на улица „Илия р. Блъсковъ“ за срокъ отъ три год. счи асно отъ 1 януарий 1939 год. до 31 декември 1941 год.

Ще се допусна да конкурирагъ само ония, които се явятъ на търга съ банково удостоверение.

Залогъ 10 на сто изчисленъ върху 300 лв. месеченъ наемъ за три години.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ асѣки присжстеевъ текъ въ читалището, или въ Дначно управление въ деня на търга.

Всички разноси по търга сж за сметка на комуто се въложи.

Отъ читалищното Настоятелство.

ски Кредитъ. Д-ръ Мзаниковъ, Димитровъ С-ие, Шукри Солаковъ, Флор Маркорянъ, Хачикъ Агунянъ, Билтаджиевъ, Чашмеджиевъ, Бр. Башнакови, Б. Паршевъ, Бр. Ешкензи, Яко Аварамовъ, Г. Михайловъ, Пр. Търговски, Из. Мишкеевъ, Атека Кършевъ, адвокатъ Капитановъ. Магазины: Пангелъ и Бл. Василевъ по 100 лв. М. Фаримъ Из. Тоневъ, Бр. Фархи, Сладкарница Шкодре, В. Леополдъ, Са ри Солаковъ, М. Маджидовъ, С. Маджидовъ, Б. Озчаровъ, В. Велчевъ, А. Савовъ, Миринъ Христофъ, Сини. Маг. Нимфа, Махмудиевъ, В. Станевъ, С. Нефелиевъ, Кирилъ Кичевъ, Сладкарница Макелонъ, Ресторантъ България, Сан. маг. Кърджиевъ, В. Абдидиевъ, Търговски маг. Сини. маг. Лксъ. Д-ръ Чѣлаковъ, Маг. Боз Марше, Йосифъ Ешкензи, и Гр. Търговски по 50 лв. Н. Гергевъ 40 лв. маг. Тутраканъ 25 лв. Азаръ Фиринъ, Ганчо Димевъ, Х. Зекелски, Из. Мичевъ Синъ, Йорданъ К. Попова, Ар. Ефимовъ, Бобелъевъ, В. Чехларовъ по 20 лв. Фиринъ Дилила 10 лева.

ДОБРОКАЧЕСТВЕНИ СТОКИ ПРИ

ГАНЧО ДЯНКОВЪ & СИНОВЕ

НА НАЙ-НИЗКИ ЦЕНИ